

ning, saa lidt som i hans Kritik over et enkelt Kommissionsmedlems Virksomhed. Det forekommer mig, at der ved Kommissionens Sammensætning blev taget Hensyn til alle Sider, og jeg tror ogsaa, at det vilde have været ret uheldigt, hvis der inden for Kommissionen havde siddet Digeskatydere, thi det er dog klart, at disse let kunde fristes til at se noget hildet paa Forholdene, til ikke at se saa klart og upartisk derpaa som de, der staa udenfor. Endnu mere ubillige vare dog de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med mod det enkelte Kommissionsmedlem. For det første er det ærede Medlem uvidende om, hvilken Virksomhed det Kommissionsmedlem, han hentydede til, har udfoldet inden for Kommissionen. For det andet er jeg for min Person overbevist om, at dette Medlem har gjort et særdeles godt og dygtigt Arbejde inden for Kommissionen, og at det for en meget væsentlig Del skyldes hans dygtige Virksomhed, at Kommissionen er kommen til et Resultat, som dog i alt Fald aabner nogen Udsigt for Digeskatyderne til at komme nogenlunde godt fra den Tilstand, der nu hersker. Jeg vil derfor gerne i den Henseende tage Afstand fra det ærede Medlem. Som sagt, jeg finder, at den Udvej Kommissionen foreslaar, og som ogsaa er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, er den eneste rigtige. Skulde Staten overtage Digernes Vedligeholdelse og alle dermed forbundne Udgifter, vilde det for det første blive en meget dyrere Administration, for det andet vilde det paaføre Staten overordentlig store Udgifter, og for det tredje kunde man ogsaa med nogen Ret sige, at det vel er billigt, at Digeinteressenterne dog yde noget. Efter den Stilling, jeg har ovre i Kredsen, vilde jeg naturligvis helst se det ordnet saaledes, at Digeskatten helt ophæves, men paa den anden Side tror jeg ikke, at Talsmændene for denne Ordning have gjort Sagen nogen væsentlig Tjeneste, tværtimod, jeg tror, at de, der have talt herfor, have stillet Sagen saa stærkt paa Spidsen, at det snarere vil vanskeliggøre en heldig Ordning end fremme en saadan.

Der er jo fremkommet en Udtalelse fra Sogneedelegerede som holdt ret stærkt paa, at man netop skulde gaa dertil, at paaføre Staten Udgiften, og at lade Arbejdet gaa over til Staten. I meget forekommer det mig, at den Argumentation, der er ført herfor, er god og fornuftig. Der er meget, jeg i denne Udtalelse kan

slutte mig til, der er Synspunkter, jeg ganske deler, og Synspunkter, som jeg forstaar og finder rigtige. Dog beklager jeg, at man er kommen med en Antydning, som det forekommer mig, at man helst skulde have undladt, og som ikke kan andet end skade Sagens Fremme. Det er Antydningen om, at der ved Digernes Anlæg er gaaet 521,889 Kr. i en forkert Lomme, at disse Penge vare frivillige Bidrag ydede til Hjælp til dem, der bleve ramte af Ulykken den Gang, at det er en Gave, der er ydet de nødlidende, de skadelidte, hvorimod det dog er klart, og det kan jo heller ikke være andet, end at de Herrer, ved at undersøge Forholdet, maatte vide, at dette ikke forholder sig saaledes. Disse Penge ere komne ganske andre Steder fra, og deres Anvendelse er bestemt til noget ganske andet end det, der fremføres i denne Skrivelse. Kommissionen har belyst dette saa tydeligt som muligt, og jeg vil gerne fremhæve dette, for at det ikke skal se ud, som om Digeskatyderne i Almindelighed vilde udkaste en saadan Beskyldning som den, der ligger i denne Udtalelse fra Repræsentanterne. I meget andet af, hvad der er fremført i denne Skrivelse, er jeg enig, men jeg tror ikke, at det er muligt at gaa frem ad den Vej, som foreslaas; man bør vistnok følge den Vej, som Regeringens Forslag anviser. Den Mellemsvej, at Staten skulde overtage Digernes Vedligeholdelse, og Digeskatyderne udrede en fast aarlig Afgift, er efter min Mening den mest upraktiske, fordi Administrationen vil blive dyr og Digeinteressenterne ikke slippe for Udgifter alligevel.

Ser jeg paa det foreliggende Forslag, vil jeg gerne anerkende den gode Tanke, der ligger deri, det er et betydeligt Fremskridt og i ikke saa ringe Grad i Digeskatydernes Favør. Jeg vil dog nævne et Par Ting, som jeg kunde ønske ændrede. Det bestemmes, at der fra Statens Side skal ydes et kontant Beløb paa 200,000 Kr. til et Reservefond, og det hedder senere, at denne Reservefond vil være at forøge med de af Fonden flydende Renter og med det Overskud, der maatte fremkomme paa Digelagets aarlige Regnskaber. Den aarlige Digeskat fastsættes til 18 Øre pr. Enhed, og først naar Reservefonden er bleven 1 Mill., kan Digeskatten nedsættes. Jeg tror, at det bør overvejes, om der ikke her kan ske en Forandring. Hvis der fra Statens Side kun ydes 200,000 Kr. til Reservefonden, vil det, selv om der ikke sker et eneste Indgreb i denne, vare 40 Aar, inden den naar 1 Mill. og inden